

hele Areal et anvendt til Haven. Man vilde nemlig forhindre Udførelsen af det nævnte Forbehold, idet man ikke kunde billige Opførelsen af en saadan Bygning og vilde sikkre sig imod, at man bagefter kom og sagde, at det var en Forudsætning for Anlæggelsen af den botaniske Have, at der tillige skulde opføres en Bygning for Regentens. Jeg tror derfor, at jeg har havt fuldkommen Ret til at sige, at Spørene affkræfte noget med Hensyn til de Foranstaltninger, som ere foretagne af Kultusministeriet. Naar den høitærede Kultusminister endelig gjorde gjældende, at det var urimeligt nu fra vor Side at modsætte os, at dette ene separate Fond gik ud, idet vi dog i det Hele taget have udtalt os for en almindelig Inddragelse af disse Fonds, behøver jeg ikke at gjentage, hvori egentlig Pointen ligger. Den ligger deri, at det separate Fond, som man nu vil indtage, er det eneste, hvorved Statskassen vil komme til at betale Gildet, medens man vil holde paa de separate Fonds, ved hvis Inddragelse der er Fordel for Statskassen. Jeg tror ikke, denne Deling af Spørgsmaalet er synderlig egnet til at finde Billigelse her.

**Th. Nielsen:** Naar den høitærede Minister forundrer sig over, at jeg har brugt det Udtryk, at denne Sag ikke var moden til Afgjørelse, da skal jeg kun bemærke dertil, at det Afgjørende dog selvfølgelig ikke kan være det, om Anstalten kommer i Stand et halvt Aar før eller senere, men det Afgjørende er, at det, der kommer, er godt og rigtigt; og fordi den høitærede Minister nu har faaet den Overbevisning, at det er det ene Rigtige at lægge den ude paa den botaniske Haves Grund, saa er det dog ikke derfor givet, at denne Forsamling i sin Helhed skulde have naaet til samme Opfattelse. Men jeg vil sige, den høitærede Minister giver selv det bedste Bevis for, at Sagen ikke er moden til Afgjørelse. Han sagde udtrykkelig — jeg skulde ellers tage meget fejl —, at Kjøbet af Eiendommen Nr. 4 ikke var forsøgt, at det var et for voldsomt Middel at expropriere, og at man vilde komme i Strid med Grundlovens § 82. Det ærede Medlem fra Odense Amts 1ste Valgkreds (Det. Hansen) tilraabte ham sit Bisald, det forundrer mig ikke; men selv om man nu vil mene, at dette ikke er en Sag, som kan henregnes til Almenvellet, saa vil jeg dog spørge, hvorfor man ikke, inden man kom til os, ligesom man har forhørt sig hos Københavns Kommune, saa ogsaa har forhørt sig hos vedkommende Eier af den gamle Bygning, om han vilde sælge den. Efter min Overbevisning er den Vedkommende villig til at sælge til en rimelig Pris og er villig til at sælge til en Pris efter uwillige Mænds Burdering. Først naar disse Sager foreligge oplyste for os, og det ikke er muligt, at man kan benytte Bispehuset i Studiestræde ved Siden af Bygningen Nr. 4; først saa . . . (Vil! Bispe-

huset, det lyder saa underlig!) Naa ja, Skuret Bispens Gaard; jeg skal gjerne rette mig efter de Herrer i den Henseende og ikke saare deres Øren . . . først naar dette er forsøgt, og det viser sig, at dette ikke kan ske, saa siger jeg, saa kan Tiden være kommen til at overveie, om den botaniske Have er den eneste Udvei, og om det er den eneste Grund, hvor det er rigtigt at opføre denne Anstalt. Først naar det er klart godtgjort, at der ikke er Plads paa Stedet, først da vil det være tilraadeligt at søge en anden, idet jeg fremdeles maa holde paa, at Fordelen med at være saanær ved Universitetet som muligt er det Overveiede.

**Det. Hansen:** Jeg vil blot tillade mig at spørge det ærede Medlem, som nu satte sig, hvad han egentlig mente med den Ytring, som sigtede til mig? Han udtalte, at det forundrede ham ikke, at jeg skulde have givet tilkjende, at det ikke var i Overensstemmelse med Grundloven, at man exproprierede i et saadant Tilfælde som dette. Jeg har ganske vist ved forskellige Leiligheder udtalt mig om, at man skulde være noget varsom med Hensyn til Grundlovsbestemmelser, og hvis det var det, hvortil det ærede Medlem sigtede, var der rimelig Mening i, hvad han sagde; anden fornuftig Mening kan jeg ikke se deri.

**Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer):** Efter den nærmere Forklaring, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vojfen) gav af sin Udtalelse angaaende den Maade, hvorpaa jeg er gaaet frem for at skaffe et Overflag til Stede, var det altsaa ikke det, han antede over, at jeg havde faaet Bølsbet nedsat, men det, at jeg var bleven ved den en Gang lagte Plan og havde søgt at skaffe Sikkerhed for, at den kunde udføres billigere. Det ærede Medlem mente, at den Fremgangsmaade, jeg skulde have brugt, var den at forlade Planen. Dette tror jeg, man kunde sige i det Tilfælde, at den lagte Plan fandtes urigtig, at den var for stor, at der maatte foretages væsentlige Forandringer deri eller noget lignende; men noget Saadant foreligger ikke. Tvertimod have Alle, som ere i Stand til at danne sig en velbegrunder Mening om de Forordringer, som Videnskaben maa stille med Hensyn til en saadan Bygnings Indretning, været enige om, at den lagte Plan i Hovedtrækkene var fuldstændig tilfredsstillende. Jeg tror heller ikke, at der kan være Noget at dadle ved, at man prøver den Fremgangsmaade, som jeg har fulgt, nemlig at skaffe underføgt, om ikke en Bygning, saaledes som Planen nu en Gang er lagt, dog muligvis kan opføres billigere. Jeg havde ventet — det maa jeg tilstaa — at man vilde yde dette Anerkjendelse i Stedet for at dadle det. — Det ærede Medlem talte